

Století na vlnách vzniklo z lásky k Finsku

Spisovatelka, překladatelka, nakladatelka a organizátorka knižního veletrhu v Havlíčkově Brodě Markéta Hejkalová vydává román nazvaný *Století na vlnách*, děj je rozkročený mezi Českem a Finskem a v jeho středu stojí postava důstojníka Mannerheima.

Host, 349 Kč, vychází 21. září

Gustava Mannerheima zná ve Finsku každý, ale u nás asi skoro nikdo. Co o něm můžeme říct?

Mannerheim byl jeden ze zakladatelů samostatného Finska. To bylo do roku 1917 součástí Ruska, generál sloužil v Petrohradě u carské jízdny gardy, postupně se vypracoval a byl pověřen třeba cestou do Číny a Střední Asie. Po revoluci z Ruska odešel na odpočinek, ale čekalo ho ještě zásadní životní období. V prosinci 1917 získali Finové nezávislost, vzápětí ale vypukla občanská válka mezi bílými a rudými. Mannerheim stál v čele těch „bílých“. Válka byla krutá, obě strany se dopouštěly bezpráví, vraždily, popravovaly bez soudu. Bílí zvítězili a Mannerheim v květnu 1918 vjel na bílém koni do

Helsinek jako vítěz. Byl především voják, rozhodně to nebyl muž míru. V mládí miláček žen a petrohradských salonů, dobrodruh.

Jak se k jeho osobnosti odkazují Finové dnes?

Má v centru Helsinek jezdeckou sochu a je po něm pojmenovaná hlavní třída.. Stal se Největším Finem, tedy výhercem soutěže podobné té naší o největšího Čecha. Po vypuknutí války na Ukrajině se ve Finsku zcela zásadně proměnila atmosféra. Byla jsem tam krátce po ruské invazi a nemohla jsem té proměně Finů uvěřit. Všude znělo: „Nedáme se, vstoupíme do NATO!“ To je obrovský názorový obrat. A k Mannerheimovi se najednou v tomhle kontextu lidé vracejí jako k osvoboditelům, jeho duch znovu ožil. Ne všechny jeho stránky jsou vnímány jednoznačně pozitivně – a kritické motivy se ve *Století na vlnách* také objevují.

Kolem téhle reálné dějinné osobnosti jste vytvořila fiktivní příběh postavený na „Co by se stalo, kdyby...“ Jak takový formát vznikl?

Ve *Století na vlnách* je fakticky správně všechno, co se týká Mannerheima jako historické osobnosti, dějinných událostí a také většina místopisu. Co jsem si vymyslela, jsou osudy navázané na hlavní hrdinku Dorotheu.

Jak jste k ní dospěla?

V základu stály deníky mé prababičky. Všech šest jejích dětí dosáhlo výrazného

MARKÉTA HEJKALOVÁ (* 1960)

Spisovatelka, překladatelka a zakladatelka Podzimního knižního veletrhu v Havlíčkově Brodě. Je dcerou spisovatelky Hany Pražákové a historika a hungaristy Richarda Pražáka. Spoluzaložila nakladatelství Hejkal. Pracovala jako konzulka a kulturní atašé na českém velvyslanectví v Helsinkách. V roce 2022 jí v nakladatelství Host vyšel román *Dům pod náměstím*.

postavení, známý je třeba Albert Pražák. Prababička si u každého svého porodu psala podrobný zápis včetně zdravotního stavu dítěte, poznamenala si míry a váhy – a pouze v případě mého dědečka Richarda je ten zápis zvláštní. Jakoby se ani nenarodil jí. V domě se najednou rozezněl dětský pláč a ona si to dítě od prvního okamžiku „zamilovala, ač si to nepřála“. Zvláštní.

Co jste vypátrala?

Nic! Dokonce si myslím, že to třeba ani neznamená nic podezřelého. Ale nemusíte nutně všechno vypátrat, můžete si to vymyslet, pokud píšete beletrii. Kdysi mi navíc napsala jedna paní, že její babička nebo prababička byla Mannerheimovou služkou, když v první světové válce bojoval jako ruský důstojník v Polsku. Tehdy jsem po tom nepátrala, ale nějak mi ta myšlenka uvízla v hlavě a teď se zhmotnila do fiktivní postavy Dorothey Illingové.

Století na vlnách je velmi zalidněná kniha.

A to byste ještě měla vidět, kolik postav z původního rukopisu jsem vyvrátila! ■